

Oponentní posudek

Diplomová práce: Nalezení ideálního místa a návrh budovy i okolí národní knihovny

Autor: Tomáš Fiala

Vedoucí práce: Michal Kuzemský

Letní semestr 2018/19

Oponent: **Jiří Opočenský**

Místo

Knihovna na nábřeží patří, ale každý park v centru města je cenný a projekt by tak jistě vyvolal kontroverzi. Myslím, že nejde srovnávat s letenskými sady (soutěž 2007), které jsou rozsáhlé. Autor argumentuje rozšířením parku do ploch v současnosti zabraných silničními větvemi mimoúrovňového křížení u Štefánikova mostu a u tunelu. Snaží se zachovat také stromořadí po obvodu parku – novostavba se však ocitá ve značné blízkosti stromů - cca 3 m, jejich záchrana by byla obtížná až nemožná (náročné zakládání, hluboké suterény s depozitem). Autor opírá svůj urbanismus o zpracovanou studii úpravy nábřeží a Revoluční třídy od architektů AOC, která vrací na předpolí mostu úrovně křížení. Uvidíme, zda studie bude prosaditelná a jednou se zrealizuje.

Dům

Oceňuji vnitřní organizaci domu. Průchozí přízemí, nejcennější národní fond na stranách, oboustranně stupňovitá studijní hala osvětlená lucernou uprostřed, provozy které pečují o fondy v horních podlažích. Základní struktura domu je pochopitelná, má řád strukturu i velkorysost. Sklad knižního fondu s automatickým zakladačem je vzhledem k cenným plochám v centru města správné rozhodnutí.

V provozní rovině lze vytknout řešení kontrolního bodu. Výtahy vedoucí přímo do garáže míjí bezpečnostní rámy, lze tak s knihou odejít přímo do auta.

Trochu zvláštně působí řešení se vstupní pasáží vyvýšenou nad stupňovité uspořádání odbíhající do stran. Směrem k řece je kaskáda obhajitelná – výhledy, směrem k ulici trochu samoúčelná. Důsledek kaskádového uspořádání je relativní stísněnost středního koridoru, parter postrádá plynoucí prostor, a přestože si to autor vytyčil jako cíl, nepůsobí příliš otevřeně. Nezdá se, že by „zval“ kolemjdoucí.

Na závěr subjektivní polemika:

Tvarování fasády je složité drahé a historizující. Dvoubarevný pískovec hnědý a žlutý v zubatých tvarech působí těžkopádně a samoúčelně. Tvar domu hodně opisuje od Fantova ministerstva. Parter s množstvím sloupků a dělení připomíná budovy z normalizace.

Autorova kontextuální snaha je sympatická, ve svém slovníku se však až příliš obrací do historie. Je taková současná společnost? Autor je na návštěvníky přísný a vnucuje jim nastolený řád. Pokud to není manýra, může se jednat o obranu reakci na vývoj společnosti, která ztrácí své jistoty, environmentální budoucnost, klid bohatého severu.

Autor odvedl velké množství práce, ale nejsem si jist, že dosáhl dobrého výsledku. Projekt doporučuji k obhajobě a hodnotím stupněm B.

Jiří Opočenský